

PUHEENJOHTAJAN PARRAN JUPINOITA

Olämpimin syyskuu ja alkanut lokakuu!

Vuosikokousta ja yksipäiväistä alueurakka-aiheista luentotilaisuutta vietimme elokuun viimeisenä päivänä Helsingissä, hienossa Unionkadun juhlahuoneistossa. Paikalla oli nelisenkymmentä kuulijaa ja saimme aikaan hyvää keskustelua kaupunkien nykypäivän ja tulevaisuuden kunnossapidon urakoinnin malleista.

Vuosikokous evästi hallitusta miettimään, miten jäsenistöä saataisiin enemmän aktivoitua ja miten yhdistys voisi olla paremmin tukemassa jäsenistönsä osallistumista seuran tapahtumiin ja koulutuksiin. Yhtenä ajatuksena on pitää kesäluentopäivien ammatillinen anti laadukkaana, mutta kuitenkin hinnaltaan maltillisena, jotta mahdollisimman moni pääsee paikalle.

Tämä on tavoitteena tulevalla **vuoden 2019 Forssan kesäluentopäivillä** ja tavoitteena on omakustanteinen hinnoittelu. Päivien teemoitusta pohdimme kuluvan syksyn aikana tarkemmin ja siihen palaamme loppuvuoden jäsenpostissa.

Kaupunginpuutarhurien seuran hallituksen viimeisintä kokousta vietimme vuosikokousta edeltävänä päivänä Stansvikissa, josta Pekka oli varannut meille hyvän kokouspaikan ja pääsimme jopa merellisiin aaltoihiin pulahtamaan. Stansvikin kartanon aivan mahtava luonnonympäristö ja hieno kartano puisto jätti lähtemättömän vaikutuksen. Aluetta tulevat tulevaisuudessa, Helsingin laajetessa, kuormittamaan Laajasalon uudisasukkaat ja nähtäväksi jää, kuinka alue pystyy ottamaan vastaa nämä uudet lähiasukkaat. Siinä on rantojen 200-300 vuotiailla ikimännyillä kerrottavaa tulevaisuuden kulkijoille.

Kokouksen agendalla olivat mm. yhteistyö VYL:ssä ja sen jäsenjärjestöjen kanssa, kehityshankkeet ja oma tulevaisuutemme ja painopisteemme.

Viheralueiden hoitoluokitus- oppaan päivittäminen alkaa kuluvan vuoden aikana ja tavoitteena on saada uusi julkaisu ulos vuonna 2019. Teos käsittelee laajasti kunnossapitoa ja sen nimikkeistöä. Hankkeen yhteinen tilaisuus tulllaan pitämään **Jyväskylässä Viherpäivien aattona 5.2.2019**. Laittakaa päivä jo kalentereihinne.

Lisäksi ajankohtaisena kehityshankkeena **viher-suunnittelijoiden pätevyysvaatimukset, FISE-pätevyys**. Tämä on jäsenistöllemme tärkeä asia ja pyrimme vaikuttamaan siihen, että moninaisten viheralueiden suunnittelutyötä pystytään tulevaisuudessakin tekemään ja teettämään laajoilla ja erilaisilla kokemus- ja koulutustaustoilla.

Viime kokouksessa hyväksyimme uudeksi jäseneksi projektisuunnittelija **Elina Nummen**, Helsingin kaupungilta. Tervetuloa mukaan yhdistyksen toimintaan. Työssä olevia jäseniä on nyt **153 henkilöä**.

Timo Koski
puheenjohtaja

P.S.

Instagramissa
#kaupunginpuutarhurienseura
on jo 235 seurajaa, kasvua on!

KAUPUNGINPUUTARHURIEN
SEURA RY

Alueurakkapäivä: Kuntien alueurakat viheraluenäkökulmasta 30.8.2018 Helsinki

Helsingin Unioninkadun kokoustila ja historiallinen ympäristö tarjosivat kohtuullisen kivat puitteet elokuun lopussa järjestämällemme alueurakkapäivälle. Tilaisuus houkutteli paikalle nelisenkymmentä osallistujaa. Puheenvuoroissa saatiin todella hyvin esille usean tilaajan ja urakoitsijan näkökulmat kaikenlaiseen ylläpidon urakoittamiseen. Puhuttiin neuvottelumenettelyistä, allianssista, hoidonjohtourakasta ynnä muusta ja kaikissa malleissa tuntuu olevan puolensa.

Kaiken jälkeen jäi sellainen käsitys, että urakan onnistumisessa kaikkia eri hankintamenettelyjä ja urakamuotoja tärkeämpää on tilaajan ja urakoitsijan välinen hyvä yhteistyö ja yhdessä tekemisen meininki. Näkemys, että niin urakoitsijan kuin tilaajan tavoitteena on tehdä parhaansa, kehittää toimintaansa, ja saada yhdessä aikaan hyvää julkista ympäristöä, tuntui iloksemme olevan tilaisuuden henki.

Alueurakkapäivien luennoitsijoiden aineistot löytyvät KPS:n nettisivuilta.

kuvat:Heikki Pulkkinen

Katukuvausmateriaalia hyödynnetään viheralalla Oulussa

Oulun kaupunki on kuvauttanut viimeisimpien vuosien aikana kaikki asemakaava-alueella olevat katualueet, puistokäytävät ja muut väylät BlomSTREET™-katukuvausjärjestelmällä.

360 asteen panoraamakuvia voidaan tarkastella selainpohjaisella sovelluksella ja kuvausmateriaali on mahdollista integroida kaupungin omiin karttajärjestelmiin. Molemmissa vaihtoehdoissa päästään karttapistettä klikkaamalla suoraan kohteen katunäkymäkuvaan.

Googlen katunäkymäkuviin verrattuna BlomSTREET™-kuvausmateriaali on huomattavasti tarkempaa. Kuvista voidaan tehdä erilaisia mittauksia kuten pinta-aloja, pituuksia sekä kohteen sijainnin tarkistuksia. Kuvausreitit voidaan suunnitella niin, että mukaan otetaan myös puistokäytävät, viheralueiden läpi kulkevat kevyenliikenteenväylät, leikkipuistot, satamat jne. joita mm. Googlen materiaaleista ei löydy. Kuvausmateriaali on pelkästään viranomaiskäytössä eikä sitä jaeta julkisesti.

Oulussa kuvaukset pyrittiin alun perin tekemään alueurakan vaihdon yhteydessä dokumentoimaan urakka-alueen tilannetta. Katunäkymäkuvausta ennen dokumentointia tehtiin mm. valokuvaamalla. Valokuvien kanssa ongelmaksi tulee helposti kuvien määrä ja niiden tallennus, niin että kuvat ovat helposti löydettävissä kohteittain. Katukuvausmateriaalissa päästään karttaklikkauksella juuri siihen kohtaan, mitä kulloinkin on tarvetta tarkastella. Omaisuudenhallinnan rekistereitä päivitettäessä voidaan helposti keskellä sydäntalvea palata kesän tilanteeseen leikkipuistossa ja tarkistaa mikä kasvilaji kasvaa suojaistutuksissa puiston laidalla. Suunnittelijoiden on helppo tarkastella kohteen reaalityökalua ilman maastossa käymistä ja lukemattomien kuvien ottamista kohteesta. Oulun kaupunki on antanut suunnittelukonsulteilleen myös oikeudet kuvien käyttöön suunnittelussa.

Tarkempaa tietoa katunäkymäkuvauksista löytyy nettihaualla "BLOMSTREET".

Heikki Pulkkinen, kaupunginpuutarhuri

Green Flag Award, mitä, missä, miksi ja miten?

Green Flag Award on viheralueiden laadun edistämiseen tähtäävä kansainvälinen tunnustus, jonka päätavoitteena on viheralueiden kehittäminen käyttäjälähtöisesti ja osallistavasti. Maailmanlaajuisesti kohteita on lähes 1 900, joista suurin osa Isossa-Britanniassa. Suomessa statusta ovat aikaisemmin hakenneet Lepaan kampuksen puisto ja Pikku-Vesijärven puisto Lahdessa.

Tampereen kaupunki lähti vuonna 2018 mukaan hakemaan tätä statusta. Miksi me siihen lähdimme ja mitkä ovat tunnelmat ensimmäisien kuukausien jälkeen.

Tampereen kaupungin viheralueet ja hulevedet -yksiköllä oli ja on halu kehittää viheralueiden suunnittelun ja ylläpidon toimintatapoja käyttäjälähtöisemmiksi ja samalla pilotoida Green Flag Awardin hyötyjä ja soveltuvuutta Suomessa. Statuksen hakuprosessin vaiheet olivat hakemuksen jättö helmikuussa, hoito- ja käyttösuunnitelman laatiminen kevään aikana ja tuomariarvointi kohteessa kesällä 2018.

Hatanpään kartanonpuistoa ja arboretumia esitettiin Green Flag Award -kohteeksi perustuen puiston maisemalliseen ja toiminnalliseen monipuolisuuteen sekä kehittämispotentiaaliin. Tulevat maankäytön muutokset lisäävät osaltaan tarvetta puiston kehittämiselle. Hoito- ja käyttösuunnitelman pohjana olivat Hatanpään kartanonpuiston (2010), arboretumin (2018) ja Hatanpään kaava-alueen viheralueiden (2017) aikaisemmat suunnitelmat.

Green Flag Awardin jäsenmaksu on 500 englannin puntaa (GBP). Viheralueen kehittäminen toteutetaan keväällä 2018 laadittavan hoito- ja käyttösuunnitelman mukaisesti viheralueiden investointimäärärahojen puitteissa tuleville vuosille jakautuen. Hoito- ja käyttösuunnitelma laadittiin opinnäytetyönä, kahden Tampereen Infra liikelaitoksen työntekijän, Titta Holmala-Kylmäkosken ja Sara Luhtaniemen, toimesta.

Tuomariarvioinnissa paikalle saapui kaksi henkilöä, joista toinen Brittein saarilta ja toinen Suomesta. Vietimme kohteessa lähes kolme tuntia ja samalla kävimme läpi hakuvaiheen 11 eri kohtaa ja sitä, miten hoito- ja käyttösuunnitelmassa vastataan näihin eri arvioinnin tavoitteisiin. Tuomaristo jäi pohtimaan näitä asioita ja iltapäivällä saimme alustavan arvioinnin kohteen tilanteesta.

Itse koen asian yhtenä auditoinnin välineenä. Osallistumalla hankkeeseen saimme paikalle kaksi 'raudanlujaa' viheralan ammattilaista, jotka katsoivat aluetta ulkopuolisen ammattimaisiin silmin. Oma silmä sokeutuu ja koimme koko meidän tiimi, että tilaisuus ja jälkepäin luovutettu raportti auttaa meitä kehittämään tätä viheraluekokonaisuutta esim. enemmän käyttäjiä huomioiden. On olemassa tiettyjä kehittämiseen liittyviä asioita, jotka eivät ole puhtaasti oman organisaatiomme käsissä ja tämä kerran läpi käyty prosessi rohkaisee myös verkostoitumaan enemmän.

Tämän saadun statuksen jälkeen hoito- ja käyttösuunnitelmassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista seurataan vuosittain. Sstatuksen mahdollista jatkamista harkitaan jatkossa vuosittain saatujen kokemusten ja mahdollisesti saavutettujen hyötyjen perusteella. Sstatuksen uusiminen ei ole itsestäänselvyys, vaan kehittämisen tulee olla jatkuvaa ja toimenpiteiden suorittamista seurataan. Kohde oli myös oman yksikköme kehittämisen painopisteenä.

Vastaava auditoinnin menetelmä on ainakin NGSA (Nordic Green Space Award), jossa on mukana Ruotsi, Norja ja Tanska. Green Flag Awardin osalta Viherympäristöliiton hallitus on tekemässä päätöstä, että VYL olisi Suomessa se organisaatio, joka tätä palvelua tarjoaa. Kannatan lämpimästi ko. hanketta ja totean lyhyesti, että kyseisellä hinnalla ei saa mistään vastaavaa palvelua ja yhtä avaraa katseisuutta niin laajoilta viheralan osa-alueilta, kuin tässä auditoinnissa me Tampereelle saimme. Hinta ei varmasti ole kynnyskysymyksenä. Lisäksi tulevaisuudessa on mahdollista saada asiakirjat Suomen kielellä ja kouluttaa myös omia tuomareita.

Terveisiä Islannista!

Kaupunginpuutarhurien seurojen yhteispohjoismainen kongressi järjestettiin Reykjavikissa Islannissa 13.-17. elokuuta. Kongressin pääteemana oli ihmisen toimien vaikutus luontoon. Siinä riittää kyllä paikallisilla pohtimista sillä turistimäärät ovat nousseet valtavasti, muistaakseni 300% viimeisten 10 vuoden aikana. KPS kannusti omaa väkeä osallistumaan maksamalla jäsenilleen kongressin osallistumismaksun. Tällä panostuksella ja Seppo Närhen kasaamalla erinomaisella matkapaketilla saatiin kokoon 13 hengen iskukykyinen Suomalaisryhmä.

Ohjelmaan kuului luentopäivien lisäksi pyöräyttäviä luontoretkeä satujen saaren todella ainutlaatuisissa avarissa maisemissa, tutustuminen paikalliseen metsänhoitolaitokseen sekä puutarha-alan koulun, jossa mutusteltiin mm. geotermialla kasvatettuja banaaneja ja mandariineja.

Metsittämistä tehdään vauhdilla. Puuston peittävyys saarella on aikojen saatossa pudonnut 1800 luvun alun 25%:sta pahimmillaan yhteen prosenttiin. Nyt on päästy seitsemään. Suomalaiset ja Norjalaiset tuntuivat suhtautuvan vähän varauksella luontaisten koivun ja pihlajan ohelle istutettaviin Sitkankuusiin ja poppeleihin, jotka meidän silmiin näyttivät ympäristössään vierailta. Sitkankuusi uhkaa olla jopa turhan aggressiivinen vieraslaji. Islantilaiset sen sijaan ilmoittivat suhtautuvansa suvaitsevaisesti kaikkiin ulkomaalaisiin.

Kongressin päätti komeasti Islannin vuosina 1996-2016 virassa ollut presidentti Olafur Ragnar Grimsson. Presidentin kokemus, karisma ja painavat sanat ilmaston muuttumisesta ja sen todennäköisistä vaikutuksista siihen, miten pohjoismaat alkavat kiinnostaa muuta maailmaa asuinpaikkana, pysäyttivät ja koskettivat jokaista kuulijaa.

Seuraava yhteispohjoismainen kongressi pidetään pääkaupunkiseudulla 2022 ja sitä koskeva ensimmäinen valmisteleval kokous on sovittu jo tämän vuoden marraskuulle.

Timo Koski, Green Flag Award- noviisi

VIERASKYNÄ: Markku Husso, hautaustoimen päällikkö, Seurakuntapuutarhurit ry:n puheenjohtaja

Jumalan puistot keskellä kaupunkia

Elettiin vuotta 1945, kun Eino Laaksonen lausui yhdistyksemme perustamiskokouksessa:

"Maan puutarhaviljely on jakaantunut erikoisaloihin, joihin hautausmaiden hoito on luettava kuuluvaksi, ja on hautausmaiden hoidolla varsin erikoinen ja samalla arkaluontoinen tehtävä hautausmaakulttuurin kohottamisessa. Hautausmaiden hoitajien ja hautausmaa-puutarhurien ammatti edellyttäisi erikoiskoulutusta ja oikea suhtautuminen vainajien omaisiin vaatii luonteen valistusta."

Tuosta hetkestä lähtien Seurakuntapuutarhurit ry on toiminut aktiivisesti kooten vuosittain yhteen hautaustoimesta vastaavia ammattihenkilöitä. Yhdistys kouluttaa jäsenistöään sekä huolehtii jäsenistön ammatillisesta edunvalvonnasta. Olemme jäsenenä mm. Puutarhaliitossa ja Viherympäristöliitossa sekä toimimme pohjoismaisessa hautausmaa- ja krematorio-liitossa. Lähiaikojen toiminnassa yhdistyksemme yksi suurista haasteista on Pohjoismaisen kongressin järjestäminen vuonna 2021 Tampereella. Tampereelle tulee kokoontumaan 400-500 hautaustoimen osaaajaa Suomesta, Ruotsista, Norjasta, Islannista ja Tanskasta.

Hautausmaita on hoidettu puutarhureiden toimesta siitä asti, kun Venäjän tsaari Aleksanteri II julkisti vuonna 1879 terveys- ja elämysasetuksen, jossa kehoitettiin varustamaan hautausmaat tarpeellisilla istutuksilla.

Vuonna 1927 Maila Talvion julkaisema kirja "Jumalan Puistot" edisti hautausmaiden puistomaisuutta ja hyvän hoidon merkitystä Suomessa: "Elämä on kokoonpantu vainajista enemmän kuin elävistä. Sen tähden kuuluu hautausmaille niin suuri ja kiistämätön sija keskellä elämää... Kalmistot on annettu päivähelteessä kulkeville yökasteeksi. Muistaminen hautausmailla on linnun nousua siniseen ilmaan. Kyynel haudalla on terveellinen armolahja. Viisaasti tekee kuolevainen, jos ym-

märtää hautausmaan Jumalan puistoksi, jota hänen on suotu vaalia".

Sanoma on selkeä: hoidetut hautausmaat ovat eläviä varten. Monet vanhat hautausmaat sijaitsevatkin keskeisillä paikoilla, keskellä arkea, kaupunkia ja asutusta. Hautausmaat ovat kaupunkikuvassa vehreitä puistoja, joissa on monipuolinen, hoidettu kasvillisuus ja monet hautausmaat on suunniteltu osaksi kaupunkitaajamien ekologista verkostoa. Joitain vuosia sitten Yle kuvasi luontodokumentin, jossa kerrottiin hautausmaiden yllättävänkin monipuolisesta eläimistöstä. Koululaisryhmät ovat myös tuttu näky hautausmaiden kasveja opettelemassa.

Paitsi vehreinä, hoidettuina puistoina ja ekologisina käytävinä, hautausmailla on merkittävä rooli paikalliskulttuurin ja –historian säilyttämisessä. Aikakausien tapahtumat, ihmisten mieltymykset ja eri tyyllilajit on helposti nähtävissä kuljettaessa hautausmaan halki opastetuilla hautausmaakävelyillä. Luontien iskemät Kalevankankaan hautausmaan muistomerkeissä vievät keskelle Suomen itsenäistymisen levotonta historiaa. Osa hautausmaista on jo poistunut hautauskäytöstä ja ehkä muuttunut kaupunkipuistoksi mutta silti niillä on edelleen erityinen merkitys kaupunkilaisille. Kulkiessani Hämeenlinnan vanhan, hautausmaakäytöstä poistuneen puiston halki, käyn läpi aivan erilaisia tuntemuksia, kuin vaikkapa hienossa Sapokan puistossa. Taidokkaasti valmistetut, sammaloituneet muistomerkit kertovat elämän katoavaisuudesta, olemassaolon hetkellisyydestä. Ajatus kääntyy väkisinkin siihen, mikä tässä hetkessä lopulta on tärkeää.

Menetyks, kaipaus, suru ja kiitollisuus, nuo tunteet ovat hautausmailla läsnä jokaisena työpäivänä. Hautausmaiden vehreydessä ihmiset kohtaavat menneisyyden ja tämän päivän. Sen vuoksi emme yhdistyksenäkään halua päästää irti menneisyydestä. Yhdistyksen uusi strategia viestii siitä, että saamme tehdä hyvältä pohjalta työtä huomisen eteen.